

PIJARZY

POLSKA

PROGRAM PRZYGOTOWANIA DO ZAWIERZENIA POLSKIEJ PROWINCJI ZAKONU PIJARÓW NIEPOKALANEMU SERCU MARYI

DRUGI ETAP 20-26 listopada 2023 r.

Maryja i Kościół

Pieśń.

Wstęp

Druga część aktu zawierzenia zawiera prośby w intencji wszystkich, którzy tworzą Szkoły Pobożne. Jesteśmy wspólnotą, która żyje w Kościele charyzmatem otrzymanym przez św. Józefa Kalasancjusza. Gdy oddajemy się Maryi, naszej Matce, Ona bierze nas w opiekę. Jest to szczególna opieka, która budzi w nas wdzięczność wobec Boga i pragnienie, żeby wszyscy ludzie doświadczali takiej troski Matki Bożej, a szczególnie najbardziej potrzebujący. Dlatego rozważamy dziś *Magnificat* – pieśń Maryi z Ewangelii wg św. Łukasza, która zawiera opcję na rzecz ubogich, jak wyjaśnił św. Jan Paweł II w encyklice poświęconej Matce Bożej.

Modlitwa codzienna przygotowująca do Zawierzenia Szkół Pobożnych NSM:

Matko Boża, Niepokalana Maryjo, Królowo Szkół Pobożnych,
jako Twoi wierni słudzy, a zarazem jako najdroższe Twe dzieci
dzięki Ci składamy za to, że nieustannie nad nami czuwasz,
każdego dnia prowadzisz,
czule się nami opiekujesz
i chronisz przed wszelkim złem.
Matko nasza, prosimy Cię, spraw,
abyśmy jako duchowe dzieci św. Józefa Kalasancjusza
i Twoje, o Niepokalana,
dzięki pomocy łaski naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa
przygotowali jak najlepiej nasze serca, umysły i dusze
do zawierzenia się Twemu Niepokalanemu Sercu.
Pragniemy oddać się Tobie całkowicie i bez zastrzeżeń,
bo ufamy, że poprowadzisz nas prosto w ramiona Jezusa.
Duchu Święty Boże, zmiłuj się nad nami!

Odczytanie I tekstu

Teraz pomódlmy się modlitwą Maryi, hymnem, który Jej serce wyśpiewało na cześć Wszchemocnego Boga, który obdarzył Ją pełnią łask. Wsłuchajmy się w *Magnificat* (Łk 1, 46–55):

⁴⁶ Wtedy Maryja rzekła:

«Wielbi dusza moja Pana,

⁴⁷ i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.

⁴⁸ Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej.

Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia,

⁴⁹ gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszchemocny.

Święte jest Jego imię –

⁵⁰ a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia [zachowuje] dla tych, co się Go boją.

⁵¹ On przejawia moc ramienia swego,

rozprasza [ludzi] pyszniących się zamysłami serc swoich.

⁵² Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych.

⁵³ Głodnych nasycza dobrami, a bogatych z niczym odprawia.

⁵⁴ Ujął się za sługą swoim, Izraelem,

pomny na miłosierdzie swoje -

⁵⁵ jak przyobiecał naszym ojcom -

na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki».

II część Koronki Dwunastu Gwiazd

Odczytanie II tekstu

Z encykliki św. Jana Pawła II *Redemptoris Mater* (nr 37).

[...] „opcja na rzecz ubogich” ze strony Kościoła wpisana jest w Maryjne Magnificat w sposób zadziwiający. Bóg Przymierza, którego w uniesieniu serca wyznaje Dziewica z Nazaretu, jest równocześnie Tym, który „strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych (...), głodnych nasycza dobrami, a bogatych z niczym odprawia (...), rozprasza pyszniących się (...), a swe miłosierdzie zachowuje dla tych, co się Go boją”. Maryja jest głęboko przeniknięta duchem „ubogich Jahwe”, którzy w modlitwie Psalmów oczekiwali swego zbawienia od Boga, pokładając w Nim całą ufność (por. Ps 25 [24]; 31 [30]; 35 [34]; 55 [54]). Ona zaprawdę głosi przyjście tajemnicy zbawienia, przyjście „Mesjasza ubogich” (por. Iz 11, 4; 61, 1). Czerpiąc z serca Maryi, z głębi Jej wiary, która się wyraziła w słowach Magnificat, Kościół coraz bardziej odnawia w sobie świadomość, że prawdy o Bogu zbawiającym, o Bogu, który jest źródłem wszelkiego obdarowania, nie można oddzielać od tej szczególnej opcji na rzecz ubogich i pokornych, która — wyśpiewana w Magnificat — wyraziła się następnie w słowach i czynach Jezusowych.

Kościół więc jest świadom — a w naszej epoce świadomość ta szczególnie się wzmaga — że nie tylko nie może rozłączyć tych dwóch elementów orędzia, zawartego już w Magnificat, ale także musi bardzo pieczołowicie strzec tego znaczenia, jakie „ubodzy” oraz „opcja na rzecz ubogich” posiadają w słowie Boga żywego. Sprawa ta łączy się organicznie z chrześcijańskim znaczeniem wolności i wyzwolenia. „Maryja, całkowicie poddana Bogu i zupełnie zwrócona

ku Niemu, u boku swego Syna, jest najdoskonalszą ikoną wolności i wyzwolenia ludzkości i wszechświata. To ku Niej Kościół, którego jest Matką i wzorem, winien zwracać swój wzrok, by zrozumieć w pełni sens swej misji”.

Chwila ciszy na refleksję nad tekstem.

Pieśń

Odczytanie III tekstu.

Z traktatu *O doskonałym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny* św. Ludwika Marii Grignion de Montfort (p. 47).

Należy wszystko czynić w Maryi, to znaczy, trzeba stopniowo przyzwyczajając się do takiego **wewnętrznego skupienia**, by utworzyć w swym wnętrzu wyobrażenie czy duchowy obraz Najświętszej Dziewicy. Stanie się Ona **Oratorium dla twojej duszy** i tam wznosić będziesz wszystkie modlitwy do Boga, nie lękając się ich odrzucenia. Ona stanie się Wieżą Dawidową, w której schronisz się **bezpiecznie przed wszystkimi wrogami**; zapaloną Lampą, oświetlającą twoje wnętrze i płonąca miłością Bożą; świętym Ołtarzem, abyś razem z Nią oglądał Boga. I w końcu, będzie dla twojej duszy jej Jedynym Wszystkim w Bogu i wszystką pomocą. Jeżeli dusza się modli, modli się w Maryi; Jeśli przyjmuje Jezusa w Komunii św., składa Go w Maryi, by tam się Nim radować. Jeżeli dusza będzie działać, to w Maryi; i wszędzie oraz we wszystkim będzie ona dokonywać aktów wyrzekania się samej siebie.

Dziesiątek różańca w intencjach, w których Matka Boże chce, żebyśmy się modlili.

Modlitwa zawierzenia ułożona przez bł. Kard. S. Wyszyńskiego:

Matko Boża, Niepokalana Maryjo!

Tobie poświęcam ciało i duszę moją, wszystkie modlitwy i prace, radości i cierpienia, wszystko, czym jestem i co posiadam. Ochotnym sercem oddaję się Tobie w macierzyńską niewolę miłości. Pozostawiam Ci zupełną swobodę posługiwania się mną dla zbawienia ludzi i ku pomocy Kościołowi Świętemu, którego jesteś Matką. Chcę odtąd wszystko czynić z Tobą, przez Ciebie i dla Ciebie. Wiem, że własnymi siłami niczego nie dokonam. Ty zaś wszystko możesz, co jest wolą Twego Syna, i zawsze zwyciężasz. Spraw więc, Wspomożycielko Wiernych, by moja rodzina, parafia i cała Ojczyzna były rzeczywistym królestwem Twego Syna i Twoim. Amen.

Pieśń.